

60 lat minęło...

Ponownie parzysta wień,
no koniec kilka słów jeszcze przeczytam.

Dzisiaj obchodziło 60-lecie
jakie to były lata, sami dobrze o tym wiecie.

Napewno w pierwszych latach działalności
około napotykało na wiele trudności.

Dzięki babskiej żarliwości,
i chłopskiej żaradliwości.

W tym oto budynku dzisiaj siedzimy,
i z przyjemnością się goscimy.

Kobiety z tola ciągle myślały:

żeby pracach domowych ulżec by se chcieli.

Najpierw kupiona była pralka Frania

przez swój żywot, zrobiła we wsi dużo prania.

Nie jedna gospodyni się nie cieszyła,
bo już nie prała nie tańczy podałku nie moczyła.

Kolejnym zakupem była do lnu kiepaczka,
z niej korzystała pranie każdej tkaczki.

Zakupiono również zastawę falezy,

by goście nie imprezach mogli jeść jak małe.

Do dzisiaj dnia naczynia uzupełniamy,
i chętnie ludziom je wypożyczamy.

Później kupiona była szatkownica

żeby kapusty była pełna każdej piumy.

jeszcze i my jako poczatkujace gospodynie,
niejednokrotnie szatkowałyśmy się w późnej godzinie.

Ton - szatkowane ogromne ilości

żeby ją wypożyczyć troska by mieli znajomości.

Zespół śpiewający so się w tole zwrócił,
mieniem które to lata leżał by dzisiaj obchodził,

Przychodzą do końca kolejne pokolenia,
i to nich się chciąć nie zmienia.

Zo jak to w życiu bywa,
nas jest droga prosta a mierząc też krywa.

Y nasze kolo po takię się toczy
i czasz częściej łapie pobocey.

Naszym kolo różnie bywało,
dużo dobrego i złego też się działo,

Mój tym trudnościam się nie dajemy,
i do wspólnej pracy się mobilizujemy.

Wiele remontów w domu kultury,
aby to zrobić trzeba było wielkiej bravury.

Trix' widać przecież jak teraz wygąda,
niejeden maister zajmiał tu ob kąta.

Nad tym pracowało taymasie przedniuczący
a obecnej nich pomaga też Bóg wszechmogący.

Zo żeby postroimć baby.

to nie może być ośmiętki staby.

autor: Bojacuk Agnieszka.